ל ש כ ת ה י ו ש ב ר א ש

03/11/2010, כ"ו חשון תשע"א

לכבוד

<u>חברי ועידת המפלגה</u>

חברות וחברים יקרים,

עם עזיבתו של הח' שירי ויצמן את תפקיד מנכ"ל המפלגה אבקש להביע את תודתי והערכתי הכנה והעמוקה לפעילותו החשובה בשנה וחצי האחרונה, אשר חייבה קבלת החלטות לא פשוטות אך הכרחיות לעתיד המפלגה וכן אבקש לשלוח את ברכתי למזכ"ל הנבחר חיליק בר.

בשנה האחרונה המפלגה עברה תהליך הכרחי של הבראה כלכלית אשר בלעדיו לא הייתה למפלגה תקומה כלכלית ופוליטית. עתה יש ביכולתנו לשוב ולקדם ביתר שאת את בנייתה המחודשת של המפלגה ומוסדותיה ובכוונתי לעסוק בכך בכל הכח ביחד עם החברים והמזכ"ל הנבחר.

אני מתנצל מראש על אורכו היחסי של המכתב הנוכחי, אולם מתוך כבוד כלפיכם וכלפי המצב הקריטי והמורכב של המדינה והמפלגה, בחרתי לנצל הזדמנות זו על מנת לפרוש בפניכם את האופן שבו אני רואה את המציאות העכשווית. אנא, קראו את המכתב בשלמות.

לפני כשנה וחצי החליטה ועידת המפלגה על הצטרפותנו לממשלה.

מדובר היה בהכרעה קשה אשר הייתה כרוכה בסיכונים לא מעטים, אולם לבסוף חוש האחריות של החברים הכריע בעד טובת המדינה אשר קודמת לכל ושלח אותי וחברים

נוספים לממשלה כנציגיה הנאמנים של התנועה וכדי לבלום את הימין הקיצוני, ליישם מדיניות חברתית ולהביא ליצירת תהליך מדיני פורה ומשמעותי.

אין ספק שעשייתנו בממשלה בתחום החברתי מדברת בעד עצמה וכוללת בין היתר: יישום עסקת החבילה במשק, הקמת פורום השולחן העגול, הרחבת המסגרת התקציבית אשר אפשרה לישראל לצלוח את המשבר הכלכלי העולמי באופן שכמעט אין לו אח ורע בעולם, הצמדת קצבאות הזקנה למדד כמידי שנה במקום שנתיים, החזר למבוטחים של קרנות הפנסיה הוותיקות בגובה של 1.75% מדמי הניהול למשך כשנתיים ולאחרונה ראשית הסדרת נושאי יסוד הנוגעים להתיישבות העובדת-אלה רק חלק מההישגים החברתיים והמשקיים שאפשר להניח בביטחון כי לא היו מתקיימים, לו היינו מפקירים את ניווט המדינה למשולש שהיה כולל את הליכוד, ליברמן וכצל'ה.

השליחות החברתית שלנו לא נסתיימה ועלינו להמשיך ולפעול ביתר שאת בתחום; בראש ובראשונה, הוטל לפתחנו בימים האחרונים האתגר הגדול של מניעת יישום "חוק האברכים" במתכונתו הנוכחית, המהווה סטירת לחי לציבור הסטודנטים ובכוונתי לפעול בנושא. הסטודנטים - הימניים, השמאלניים, הדתיים והחילוניים - הם מהמגזרים שנושאים יותר מכל בנטל ההגנה על בטחון המדינה. אנו מחוייבים להם מוסרית מסיבות שהפוליטיקה מתגמדת לידן.

שליחותנו המדינית בממשלה הינה בעלת חשיבות מכרעת, ואני מאמין כי עוד בטרם ייערכו הבחירות הבאות עשויה המציאות להקנות לה ממדים היסטוריים. כל חיי, גם במצבים הקשים ביותר בהם נתקלתי בשדה הקרב, הייתי אדם אופטימי אך ריאלי. גישתי זו לא השתנתה גם כאשר הפכתי, כמאמרו של מורי ורבי יצחק רבין, לחייל בצבא השלום. אינני מקבל את תחושת הייאוש מהתהליך המדיני שהשתלטה על השיח הציבורי בישראל. ההנהגה הפלסטינית הנוכחית היא המתונה ביותר בהיסטוריה של הסכסוך, ואני מאמין בכל ליבי כי ניתן להגיע להסדר מדיני בטווח הזמן הקרוב ולבטח אחריותנו למצות הסיכוי לכך. תהיה זו טעות טראגית לנטוש כעת את המערכה לשלום עם ביטחון ולהוביל את ישראל לבידוד בינלאומי.

אני מאמין כי קיומו של הסדר מדיני בינינו לבין הפלשתינאים, תוך שמירה על צרכי הביטחון והקשר האינטימי עם ארה"ב, מהווה אינטרס ישראלי ראשון במעלה ותנאי הכרחי

ליכולת של ישראל להמשיך ולהתפתח כמדינה יהודית ודמוקרטית ברוח עקרונות מגילת העצמאות-זו היא תמצית הציונות: בניית חברת מופת ציונית, יהודית ודמוקרטית בישראל.

לא נכונה טענת הימין שיש סתירה בין החתירה לשלום לבין צרכי הביטחון. ההיפך הוא הנכון-שלום עם ביטחון הוא תנאי חשוב ליכולתנו לבנות ולממש את "חברת המופת".

מדינת ישראל ניצבת בהצטלבות דרכים היסטורית. שביל אחד מוליך ימינה, ובקו האופק שלו מבהיקה החרב; ואילו השביל האחר מוליך שמאלה, ועלה של זית מלבלב בקצהו. בנקודה קריטית זו מושכים כוחות שונים בעם את העגלה לכיוונים מנוגדים. עלינו, על חברי מפלגת העבודה, מוטלת החובה להפעיל את מרב הלחץ האפשרי על מנת להבטיח שישראל תבחר בדרך הנכונה ולפיכך, מעבר לפעילותי כשר הביטחון "במשרה מלאה" ובנושאים הרגישים ביותר, הנני פועל ללא לאות אף בתחום המדיני ובזירה הבינלאומית ומקדיש לכך מאמצים אין ספור מתוך הבנה כי בכך אני משרת את מדינת ישראל, המדינה שלנו, על הצד הטוב ביותר.

אמנם ממשלת ישראל קיבלה החלטה דרמטית על הקפאה אולם לצערנו לא הצלחנו עד כה להביא להתנעת התהליך המדיני וסוגיה מהותית זו נמצאת כעת בשלבים של הכרעה הדורשים מכולנו לרכז מאמצים כנים ואמיתיים כדי להביא להצלחתו של התהליך המדיני כי יש דברים שיותר חשובים מפוליטיקה קטנה-אפילו מפוליטיקה פנים מפלגתית ואישית.

מתוך אחריות והתבוננות אמיתית על טובת המדינה, בכוונתי לעשות כל שביכולתי להביא להצלחת התהליך המדיני ואף בסוף השבוע הזה בכוונתי לצאת למסע מדיני משמעותי בארה"ב במסגרת מאמצים אלו.

כעת, לאחר הבחירות לקונגרס, מערכת היחסית עם ידידתנו החשובה והכנה ביותר מחייבת טיפול עדין ומרחיק ראות. השנה הקרובה עשויה להתאפיין באנרגיה מחודשת של הממשל בכל הנוגע לתהליך השלום, ואסור לנו להחמיץ את ההזדמנות הזו.

לצערי, במקום לגבות ולרכז מאמצים משותפים להצלחת התהליך המדיני כעת כפי שנדרש, יש מי שבחר לעסוק דווקא בימים הכי רגישים לתהליך המדיני בפוליטיקה קטנטנה ופנים מפלגתית-עיסוק אשר "בגלי ההדף" שלו אף עלול שלא לתרום להצלחת המאמצים לקיום משא ומתן מדיני להסדר וזאת בלשון המעטה.

אינני עוין לשאיפות אישיות של חברים, אולם אני רואה בניסיון להציבן בקדמת הבמה, דווקא בעיתוי זה, חוסר אחריות משווע ומתקומם בתוקף כנגד הניסיונות של מי מהחברים להציב את "האני" לפני המדינה. את מיטב הכוחות והאנרגיות שלנו עלינו לתעל לטובת המדינה, החייבת מפלגת "עבודה" חזקה ויציבה – כזו שתוכל להצביע על הכיוון הנכון מבלי שכוחות פנימיים מנסים לרפות את ידיה. באופן אישי אינני חושש ואינני נרתע לרגע.לשקט הנפשי שלי תורמת היכרותי עם חברי הוועידה, והידיעה כי ברגעי האמת גוברת אצלם תחושת החובה למדינה על שיקולים של פוליטיקה פנימית.

ברמה האישית אינני מוטרד ומהיכרותי את חברי הועידה אני משוכנע כי דרך התככים והחתרנות תזכה לכתף קרה ובכוונתי להמשיך ולהוביל את המפלגה מתוך שליחות ואחריות לגורל העם והארץ.

מפלגת העבודה עושה מה שנכון וטוב למדינה ועלינו להיות גאים בכך.

אבקש לנצל הזדמנות זו על מנת להודות לכל השותפים לעשייה המבורכת של התנועה בממשלה, בכנסת ובמפלגה ובעיקר להודות לכם החברים על הנאמנות לדרך-ביחד נצליח.

בכבוד רב,

שר הביטחון ח"כ אהוד ברק

יו"ר מפלגת העבודה